

KATAFRYGA (2) *sb m*

Pierwsze i drugie a jasne.

pl N katafrygowie (1). ◇ A katafrygi (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyznawca wczesnochrześcijańskiej herezji, rozpowszechnionej szczególnie we Frygii, członek sekty założonej przez Montana, który uważał siebie za Ducha Świętego [cataphrigiae, heretici, qui adventum Spiritus Sancti non in apostolis, sed in se traditum asserebant Mącz 41a] (2) : [Cf Vczył Montanus iż wtore małżeństwo yest przeciwko bogu/ á iż on był duch S. przez páná Kryftuśá obycány. A yego tey náuki yęłá lye byłá wlfyftká podobno Phrygia: Z kąd teź nálládowniki tey náuki yego/ názvano Kátháfrygás/ y Phrygaśtas. Ci o łoby dźyerzeli/ nye tylko iżeby byli koścyołem bożym/ ále teź/ iż duch S. ktorego pan Kryftus obyecał/ nyę Apośtołom/ ále im teź ześlan KromRozm III E2v.]

W połączeniach szeregowych (2): KromRozm II v4v; Y tak lię dzieie/ iśz inni łą Valentyniáni/ inni Bázylidyani/ inni Mánicheyczycy/ Kátáfrygowie/ Nowácyan. SkarŻyw 394.

AL